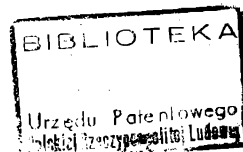

5 czerwca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

5042 1/06

Nr 3449.

Kl. 41 d 1.

Robert Bach
(Wiedeń, Austrija).**Sposób przerabiania zwierzęcych włókien, względnie sierści.**

Zgłoszono 3 grudnia 1924 r.

Udzielono 14 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 20 listopada 1924 r. (Austrija).

Przedmiot niniejszego wynalazku dotyczy przerabiania włókien zwierzęcych, np. sierści, na filc, przeważnie do fabrykacji kapeluszy.

Wynalazek oparty jest na ustaleniu faktu, że przez traktowanie włókien zwierzęcych, np. sierści zająców i królików albo tym podobnych zwierząt, wytrawami aldehydowymi i ketonowymi albo tym podobnymi preparatami, można otrzymać filce o wysokiej wartości, i że przez wytrawianie tego rodzaju, osiąga się udelikatnienie włókien, względnie sierści, dzięki któremu z jednej strony powiększa się ich zdolność folowania, z drugiej zaś strony wydatność nawet mniej wartościowych gatunków znacznie się polepsza pod względem jakościowym. Odpadki i nawet górne włosie, pod-

dane sposobowi przerabiania według wynalazku, nabierają własności, które umożliwiają ich zużytkowanie przy fabrykacji kapeluszy, bez otrzymywania niższych gatunków.

Sposób według wynalazku umożliwia użycie odpadków, otrzymywanych również i przy wyrobach innych gałęzi przemysłu, jak np. przemysłu garbarskiego albo futrzanego, do powyżej wskazanej fabrykacji.

Zaprawy aldehydowe i ketonowe mogą być użyte same przez się albo w połączeniu z innymi zaprawami, np. z solami metalowymi, jak zaprawy rtęci i jej podobne.

Jako zaprawy aldehydowe stosowane mogą być: aldehyd mrówkowy, octowy, benzaldehyd i tym podobne, oddzielnie albo w połączeniu, jak również i związki,

szczególnie zawierające dwusiarczany albo składające się z powyższych substancji albo rozpadające się na nie, szczególnie aldehyd mrówkowy. Jako mieszaniny aldehydowe mogą być również używane aldehydy otrzymywane np. z fuzli przy fabrykacji spirytusu.

Jako zaprawy ketonowe stosuje się zaprawy, zawierające aceton, ester kwasu aceto-octowego, aceto-fenol i tym podobne, jak również ich związki albo mieszaniny, składające się z tych substancji albo rozpadające się na nie.

Zaprawy te, jak np. aldehyd mrówkowy, mogą być użyte również i w stanie pary.

Przy zaprawach aldehydowych i ketonowych możliwe jest wytrawianie, według wynalazku, przez włożenie w nie skóry z sierścią, przyczem wytrawianiu zostaje poddana zarówno skóra, jak i sama sierść. Sposób ten przeto, według wynalazku, umożliwia również i otrzymywanie skór, które w takich wytrawach nie ulegają uszkodzeniu.

Sposobowi wytrawiania, według wynalazku, mogą być poddane w zwykły sposób filcowane materiały, albo na połowę folcowane filce (Labraz), albo zaprawa taka może być dodana do cieczy do folowania, przez co zdolność folowania powyższych materiałów znacznie wzrasta.

Po wytrawieniu wskazane jest traktowanie środkiem utleniającym, np. nadtlenkiem wodoru, nadmanganianem albo tym podobnymi środkami, przez co pozbawia się wytrawiony towar nieprzyjemnego zapachu aldehydów, względnie ketonów. Wskazane jest użycie takiego środka utleniającego, który podnosi działanie wytrawiania, jak np. nadtlenku wodoru, kwasu octowego albo tym podobnych środków.

Przykład zastosowania: sierść zajęcza, z królików albo tym podobnych zwierząt zostaje włożona w zakwaszony kwasem siarkowym, solnym albo tym podobnym roztwór aldehydu mrówkowego dowolnej koncentracji, względnie rozcieńczenia i przy

podniesionej temperaturze od 25° — 80°C zostaje poddana działaniu tego roztworu. Czas działania, w zależności od jakości sierści, koncentracji i temperatury roztworu, waha się pomiędzy $\frac{1}{4}$ — 40 godz i więcej, poczem towar zostaje poddany działaniu środka utleniającego, jak nadtlenek wodoru, przez co usunięty zostaje przykry zapach aldehydu mrówkowego.

Sposób według wynalazku może być również wykonany przy temperaturach, przekraczających 100°C pod ciśnieniem.

Sposób może również być i tak wykonany, że sierść, zwilżona w danym razie wodą, poddana zostaje działaniu pary aldehydu mrówkowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przerabiania włókien zwierzęcych, jak sierść i jej podobne materiały, znamienny tem, że włókna poddane zostają działaniu wytraw z aldehydów, ketonów lub tym podobnych składników, albo ich związków, albo substancji, które mogą się rozpadać na aldehydy, ketony albo tym podobne składniki.

2. Sposób wykonania wynalazku według zastrz. 1, znamienny tem, że działaniu według tego sposobu poddany zostaje sfilcowany materiał, albo na połowę folowany filc (Labraz).

3. Sposób wykonania wynalazku według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że zaprawa zostaje dodawana do cieczy do folowania.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że stosuje się zaprawy z aldehydu mrówkowego.

5. Sposób według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że zaprawy aldehydowe i ketonowe używa się w połączeniu z innymi zaprawami.

6. Sposób według zastrz. 1 — 5, znamienny tem, że wytrawioną sierść traktuje się następnie środkiem utleniającym.

7. Sposób wykonania wynalazku według zastrz. 1, znamienny tem, że wykonany zostaje w temperaturach powyżej 100°C pod ciśnieniem.

8. Sposób wykonania wynalazku we-

dług zastrz. 1, znamienny tem, że zaprawy mogą być użyte w postaci gazowej.

Robert Bach.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.